

AJUDANT A VIURE

Informació i responsabilitat

Recordo que, en passades diades de Mitjans de Comunicació, Joan Pau II deia que «han arribat a ser per a molts l'instrument principal d'informació i formació, guia i inspiració per al comportament individual, familiar i social».

La veritat és que la responsabilitat és gran tant per als agents com per als usuaris. Tots volem viure promovent un món millor i això demana una informació veraç que ens ajudi a reflexionar sobre els esdeveniments, de manera que puguem educar i educar-nos en valors tan necessaris com la justícia i la solidaritat, el respecte pel valor i dignitat de cada persona i el seu dret a no ser ferida en aspectes de la seva vida privada o pública, etc.

Potser la nostra experiència de cada dia als mitjans no coincideix sempre amb aquest plantejament, però fóra important mantenir certes conviccions en aquest camp, sobretot per part dels qui tenim alguna responsabilitat educativa.

Ser educador (i pare o mare) ens col·loca en una situació de privilegi en la vida d'altres. Ho sabem i no ho vivim lleugerament sinó amb preocupació. Ajudem-nos doncs els uns als altres a encertar. I procurem contribuir

tots a generar missatges que afavoreixin l'obertura i l'acceptació mútua, rebutjant aquells altres que promouen la intolerància i ens tanquen a un futur de convivència.

¿No hi ha massa persones que es deixen guiar només o preferentment pels «titulars»? Tanmateix, cal aprofundir en la reflexió sobre els mitjans de comunicació i sobre la seva influència. Vulguem o no, els mitjans ens obren moltes finestres per les quals contemplem la realitat i, tot i que tenim molt on triar, poden condicionar-nos per a bé o per a mal. Fa pocs mesos el Papa Benet ha emfatitzat la necessitat urgent de la «infoètica» en aquest àmbit.

Vull agrair particularment la feina ben feta de tants periodistes que s'esforcen per mantenir un bon nivell d'informació en els temes que fan relació a l'Església, verificant i contrastant les notícies i superant la temptació fàcil de l'anecdòtic o de la primícia informativa. És així com es pot mantenir el prestigi d'aquells professionals valerosos i testimonis autèntics de la veritat, que mai han faltat ni faltaran en aquesta difícil tasca de la comunicació pública i publicada. Els animo a continuar servint amb responsabilitat el bé comú i col·laborant amb la seva aportació diària a la construcció d'una societat més humana i fraterna.

Com escrivia Manuel Lozano Garrido, el Lolo, al seu «Decàleg del Periodista»: «Treballa el pa de la neta informació amb la sal de l'estil i el llevat d'allò etern i serveix-la trossegada per l'interès, però no li usurpes a l'home el goig d'assaborir, jutjar i assimilar».

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

La Paeria de Lleida guardona quatre entitats d'Església

En el marc de la Festa Major en honor de sant Anastasi, el Sr. Àngel Ros, alcalde de Lleida, va lliurar, el divendres 8 de maig, les plaques i medalles de la Paeria i de la Ciutat: 16 plaques a entitats lleidatanes, tres medalles de la Paeria i una medalla de la Ciutat, en reconeixement als homes i dones de la ciutat que han destacat per la seva trajectòria i a les entitats que han tingut un paper rellevant en el dia a dia de la ciutat, en el transcurs de molts anys. Entre els guardonats hi ha 4 entitats d'Església:

- **Club Esportiu Maristes Montserrat Lleida.** Placa de la Paeria al mèrit esportiu, tot coincidint amb el seu 25è aniversari.
- **Franciscans de Lleida (els frarets).** Placa de la Paeria al mèrit cultural, presents a Lleida des del 1217.
- **Parròquia Mare de Déu del Carme.** Placa de la Paeria al mèrit cultural i artístic, tot coincidint amb el seu 50è aniversari.
- **Mans Unides Lleida.** Placa de la Paeria a la solidaritat, tot coincidint amb el seu 50è aniversari.

L'acte tingué lloc a la Sala de Plens de l'Ajuntament de Lleida, plena de gom a gom. Començà a les vuit del vespre i estigué presidit pel paer en cap, Sr. Àngel Ros, acompanyat dels regidors. Estaven també els representants dels diferents partits polítics, així com els lleidatans que tenen escons en el Parlament espanyol o català. També hi eren l'excalcalde de Lleida Sr. Antoni Siurana, el rector de la UdL Sr. Joan Viñas, el bisbe de Lleida Mons. Joan Piris, entre altres personalitats.

Als 50 anys de la convocatòria del Concili Vaticà II (1959-2009)

Taula rodona sobre el tema:

«Un altre món és possible»

La crisi actual, una oportunitat per a l'esperança»

26 de maig 2009, a l'Aula Magna, Rectorat de la UdL amb:

Monsenyor Joan Piris, bisbe de la diòcesi de Lleida

Sr. Joan Viñas, rector de la Universitat de Lleida

Sra. Marta Trepal, psicòloga i professora de la UdL

Sr. Amadeu Bonet, director de l'Escola de l'Esplai.

Organitza:

Universitat de Lleida i l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida (IREL)

125 aniversari de l'Adoració Nocturna

28 de maig, a les 7 del vespre, Hora Santa dirigida per Mn. Antoni Porta Pedrós, oratori N.S. dels Dolors.

29 de maig, a les 7.30 del vespre, Hora Santa dirigida per Mn. Daniel Turmo Gargallo, capellà del Santíssim de la catedral.

30 de maig, a les 7 del vespre conferència de Dr. Joan Vidal-Bota, «La fuente de la vida», al paranimf de La Maraiana. A les 8 del vespre, conferència de Mn. Juan Antonio Mateo García, rector de Tremp i professor. A les 21 h, sopar fred en el claustre de la Mariana. 23 h Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe Joan Piris a Sant Llorenç.

L'ASCENSIÓ DEL SENYOR

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu.

Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant». Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, ¿és ara que restablireu la reialesa d'Israel? Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samària i fins als límits més llunyans de la terra».

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel».

▶ Salm responsorial (46)

R. Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

Glorificació del Crist ressuscitat. Part superior de la pintura *Entierro del Conde de Orgaz*, del Greco. Església de Sant Tomé. Toledo

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 4,1-13)

(La 2a lectura d'avui també pot ser Ef 1,17-23)

Germans, jo, pres per causa del Senyor, us prego que visqueu com ho demana la vocació que heu rebut, amb tota humilitat i mansuetud, amb paciència, suportant-vos amb amor els uns als altres, no escatimant cap esforç per estrènyer la unitat de l'esperit amb els lligams de la pau. Un sol cos i un sol esperit, com és també una sola l'esperança que neix de la vocació rebuda. Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tot, actua a través de tot i és present en tot.

Però, cadascun de nosaltres ha rebut la gràcia segons la mesura de la generositat del Crist. Per això diu l'Esclat: «Pujà cel amunt, s'endugué un seguici de captius, repartí dons als homes». Si va «pujar» vol dir que abans havia baixat del cel a la terra. És ell mateix qui, després d'haver baixat, ha pujat més amunt de tots els cels, per portar a plenitud tot l'univers.

És ell qui ha fet a uns el do de ser apòstols, a d'altres el de ser profetes, a d'altres el de ser evangelistes, pastors o mestres, i així ha preparat els qui formen el seu poble sant per a una obra de servei, per edificar el cos de Crist, fins que ens trobarem units uns i altres constituint tots, en la unitat de la fe i del coneixement del Fill de Déu, l'home perfecte, l'home que arriba a la talla de la plenitud del Crist.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 16,15-20)

En aquell temps, Jesús s'aparegué als onze i els digué: «Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la Bona Nova de l'Evangeli. Els qui creuran i es faran batejar, se salvaran; els qui no creuran, seran condemnats. Els qui hauran cregut faran miracles com aquests: expulsaran dimonis pel poder del meu nom, parlaran llenguatges nous; si agafen serps amb les mans o beuen metzines no els faran cap mal, els malalts a qui hauran imposit les mans, es posaran bons». Jesús, el Senyor, després de parlar-los, fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu. Ells se n'anaren a predicar pertot arreu, i el Senyor hi cooperava confirmant la predicació de la paraula amb els miracles que la seguien.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 1,1-11)

En mi primer libro, querido Teófilo, escribí de todo lo que Jesús fue haciendo y enseñando hasta el día en que dio instrucciones a los apóstoles, que había escogido, movido por el Espíritu Santo, y ascendió al cielo. Se les presentó después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo y, apareciéndoseles durante cuarenta días, les habló del reino de Dios.

Una vez que comían juntos, les recomendó: «No os alejéis de Jerusalén; aguardad que se cumpla la promesa de mi Padre, de la que yo os he hablado. Juan bautizó con agua, dentro de pocos días vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo.» Ellos lo rodearon preguntándole: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino de Israel?» Jesús contestó: «No os toca a vosotros conocer los tiempos y las fechas que el Padre ha establecido con su autoridad. Cuando el Espíritu Santo descienda sobre vosotros, recibiréis fuerza para ser mis testigos en Jerusalén, en toda Judea, en Samaria y hasta los confines del mundo.» Dicho esto, lo vieron levantarse, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Mientras miraban fijos al cielo, viéndolo irse, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que os ha dejado para subir al cielo volverá como le habéis visto marcharse.»

▶ Salmo responsorial (46)

R. Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.

Pueblos todos batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor es sublime y terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas; / tocad para Dios, tocad, / tocad para nuestro Rey, tocad. R. Porque Dios es el rey del mundo; / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 4,1-13)

(La 2.ª lectura de hoy también puede ser Ef 1,17-23)

Hermanos: Yo, el prisionero por el Señor, os ruego que andéis como pide la vocación a la que habéis sido convocados. Sed siempre humildes y amables, sed comprensivos, sobrellevaos mutuamente con amor; esforzaos en mantener la unidad del Espíritu con el vínculo de la paz. Un solo cuerpo y un solo Espíritu, como una sola es la esperanza de la vocación a la que habéis sido convocados. Un Señor, una fe, un bautismo. Un Dios, Padre de todo, que lo trasciende todo, y lo penetra todo, y lo invade todo.

A cada uno de nosotros se le ha dado la gracia según la medida del don de Cristo. Por eso dice la Escritura: «Subió a lo alto llevando cautivos y dio dones a los hombres.» El «subió» supone que había bajado a lo profundo de la tierra; y el que bajó es el mismo que subió por encima de todos los cielos para llenar el universo. Y él ha constituido a unos, apóstoles, a otros, profetas, a otros, evangelizadores, a otros, pastores y maestros, para el perfeccionamiento de los santos, en función de su ministerio, y para la edificación del cuerpo de Cristo; hasta que lleguemos todos a la unidad en la fe y en el conocimiento del Hijo de Dios, al hombre perfecto, a la medida de Cristo en su plenitud.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 16,15-20)

En aquel tiempo, se apareció Jesús a los Once y les dijo: «Id al mundo entero y proclamad el Evangelio a toda la creación. El que crea y se bautice se salvará; el que se resista a creer será condenado. A los que crean, les acompañarán estos signos: echarán demonios en mi nombre, hablarán lenguas nuevas, cogerán serpientes en sus manos y, si beben un veneno mortal, no les hará daño. Impondrán las manos a los enfermos, y quedarán sanos.» Después de hablarles, el Señor Jesús subió al cielo y se sentó a la derecha de Dios. Ellos se fueron a pregonar el Evangelio por todas partes, y el Señor cooperaba confirmando la palabra con las señales que los acompañaban.

COMENTARI

D'adults cristians a cristians adults

No és el mateix ser un adult cristià que un cristià adult. Un adult cristià és una persona cristiana que s'ha fet gran, perquè li han passat els anys. Tanmateix, hom pot tenir molts anys, sense haver madurat en la fe i, per tant, continuar essent un cristià infantil. Això, per desgràcia, passa amb més freqüència del que hauria de succeir.

L'Ascensió del Crist representa el moment en què els deixebles foren invitats a esdevenir adults en la fe. L'element nuclear d'aquesta maduresa consisteix

en encarnar-se dins la petita història de cada dia i, arrelats en el Crist ressuscitat, viure com Ell va viure i estimar com Ell va estimar. Aquesta invitació a l'adultesa, la fa l'àngel quan els interpel·la amb la pregunta: *què feu mirant al cel?* El que han de fer, en canvi, és tocar de peus a terra i construir la seva vida diària en l'amor, sobre el fonament de la resurrecció del Crist i el do de l'Esperit.

Aquest nou naixement no roman estàtic, sinó que ha d'anar evolucionant sempre, fins assolir la talla de la plenitud del Crist. Per tant, no és qüestió de

comparar-se amb ningú, sinó d'anar creixent en la mesura de les pròpies possibilitats, tot acceptant les errades i febleses pròpies de la condició humana.

En aquesta vivència de la fe adulta, ens acompanyarà sempre l'acció de l'Esperit, que ens fa capaços de guarir el dolor del món i de donar la vida pels exclosos i marginats de la terra. Vivint aquesta fe adulta, brollarà la paraula modesta i adequada per anunciar les meravelles de Déu a la humanitat del nostre temps...

Ramon Prat i Pons

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): Ac 19,1-8 / Sl 67 / Jn 16,29-33
- **dimarts**: Ac 20,17-27 / Sl 67 / Jn 17,1-11a □ **dimecres**: Ac 20,28-38 / Sl 67 / Jn 17,11b-19 □ **dijous**: Ac 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jn 17,20-26 □ **divendres**: Ac 25,13b-21 / Sl 102 / Jn 21,15-19 □ **disabte**: Ac 28,16-20.30-31 / Sl 10 / Jn 21,20-25 ■ **diumenge** vinent, Diumenge de Pentecosta (lit. hores: 1a setm.): Ac 2,1-11 / Sl 103 / 1Co 12,3b-7.12-13 / Jn 20,19-23 (o bé: Ga 5,16-25 / Jn 15,26-27;16,12-15)

CENT ANYS DE LA SETMANA TRÀGICA

El comentari dels fets en les revistes religioses d'època

En els diaris i revistes de l'època els estralls de la *Revolució de juliol* tingueren un ampli ressò. A guisa d'exemple esmentem algunes de les publicacions periòdiques editades pels frares caputxins, en les quals es posà en relleu el fort dolor causat en la població de casa nostra per mor dels violents estralls produïts a Catalunya la darrera setmana de juliol de 1909. Els frares, a més de doldre's per la pèrdua dels monestirs de les caputxines de Manresa i de Barcelona, sentiren moltíssim la destrucció del santuari de l'Ajuda.

En les publicacions periòdiques dels framenors caputxins hi trobem expressada la visió dels frares a propòsit de la Setmana Tràgica. Per exemple, la revista dels caputxins de Castella titulada *El Mensajero Seráfico*, qualificà la Setmana Tràgica de *sagnant*; i en la revista *El Adalid Seráfico* publicada pels caputxins d'Andalusia es conceptuà la *Revolució de juliol* de *diabòlica*. També en la *Fulla Seráfica*, que editaven els frares caputxins des

d'Olot, a més de blasmar totes les calamitats i els incidents ocorreguts a diverses poblacions de Catalunya, insistiren en donar prioritat a la reconciliació i, alhora, manifestaren la necessitat urgent de la represa de la vida laboral i social i, sobretot, en les tasques d'acció social catòlica que s'havien de promoure des del franciscanisme seglar.

El P. Miquel d'Esplugues, que havia estat reelegit ministre provincial dels caputxins de Catalunya pocs dies abans de la Setmana Tràgica, una volta passat el primer impacte dels estralls i violències de la darrera setmana de juliol de 1909, demanà un informe minucios dels fets ocorreguts per tal d'enviar-ne notícia detallada a Roma, car els fets foren esguardats d'una «gravetat extraordinària i de perturbadores conseqüències».

Fra Valentí Serra de Manresa
Arxiver dels caputxins de Catalunya

Respectuosos, dialogants i amics

Una comunicació transparent i sincera sempre ajuda a una bona convivència, i aquesta sols és possible si també hi és present la confiança. Tanmateix, podem assenyalar un camí per arribar-hi? En el seu missatge amb ocasió de la 43a Jornada de les Comunicacions Socials, Benet XVI ens ofereix tres elements claus: el respecte, el diàleg i l'amistat. Eliminar-los de les nostres relacions humanes no sols no aporta cap benefici sinó que les contamina de desconfiança i sospita. Les profundes transformacions que estan introduint les noves tecnologies digitals necessiten del respecte, del diàleg i de l'amistat per tal que siguin en bé d'una veritable relació humana, afavoreixin una autèntica comunicació entre les persones i serveixin el bé comú.

Com fer-ho possible? A diferència de temps enrere, avui ja no hi ha barreres tecnològiques per a la comunicació, però poden seguir havent-hi barreres humanes que l'impedeixen. Això és el que cal vetllar, sobretot quan som temptats d'oblidar el valor de la pròpia dignitat i de la dels altres, quan l'egoisme enterboleix la visió de les persones i els esdeveniments, quan es tanquen totes les portes al diàleg constructiu, quan la crítica vulnera els drets més elementals i situa les persones en la indefensió, quan l'individualisme és la mesura de tot. En aquesta forma de fer, ni el respecte ni el diàleg ni molt menys l'amistat hi tenen cabuda. Més encara, se'ls nega la més mínima possibilitat de ser-hi i d'influir positivament.

Mitjançant un coneixement progressiu de l'Evangeli, fent d'ell estudi, pregària i font d'espiritualitat per tal de crear vincles de comunió, fixem-nos en la manera com Jesús es relaciona amb les persones: introdueix una forma de comunicació que transforma l'interior de cadascú, respecta la llibertat i les decisions dels seus interlocutors, escolta i fa seves les preocupacions i anhels, i ofereix la seva amistat. No hi ha res de fictici ni aparent. Tot és real, proper, gratuït, profundament humà. Més encara, tot ho refereix a Aquell que ens ha estimat primer i ha entrat en diàleg amb la humanitat: Déu, el Pare. Parlant amb Jesús, escoltant-lo, ningú se sent ferit, maltractat, calumniat o exclòs, sinó reconegut, acceptat i estimat. Amb ell, podem fer que totes les oportunitats de comunicació es converteixin en gestos de proximitat humana, de sensibilitat social i, així, contribuir a millorar més i més la nostra convivència.

† **Sebastià Taltavull Anglada**
Bisbe auxiliar de Barcelona
i encarregat dels MCS a la Tarraconense

SANTORAL

24. ✚ Diumenge de l'Ascensió del Senyor.

Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe, santes Susanna i Afra, mrs., beat Joan Prado, prev. i mr.

25. **Dilluns.** Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria-Magdalena de Pazi (Florència 1566-1607), vg. carmelitana; sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. **Dimarts.** Sant Felip Neri (Florència 1515-Roma 1595), prev., fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols; sant Eleuteri, papa (grec. 175-189) i mr.

27. **Dimecres.** Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo.

28. **Dijous.** Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., de l'Equador.

29. **Divendres.** Sant Just (segle VI), bisbe d'Urgell; sant Pere Sans, bisbe de Foquien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic; beat Feliu de Nicòsia, religiós caputxi; beat Ramon Escrivà i companys màrtirs.

30. **Dissabte.** Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sebaste, bisbes, i Macrina); beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905-Barcelona, 1950), prevere de la diòcesi de Barcelona; beata Baptista de Varano, vg.

El apostolado de san Pedro y san Pablo

Mn. J. M. Martí i Bonet, archivero diocesano y director del Museo Diocesano de Barcelona (Pia Almoina) presentará en los próximos números del Full Dominical ocho artículos sobre el apostolado indivisible de san Pedro y san Pablo en Cataluña.

La iconografía de san Pedro y san Pablo está bien definida ya en época medieval. Curiosamente, por ejemplo, las barbas de los dos apóstoles (una larga, la de Pablo, y la otra corta y serrada, la de San Pedro) son elementos distintivos y probativos a la hora de demostrar la autenticidad de una bula o privilegio papal.

Los dos apóstoles siempre aparecen juntos, indicando que el apostolado de los dos es «indivisible» o «inseparable». Esta iconografía se encuentra necesariamente en los privilegios solemnes de los Papas. Sus sellos son, normalmente, de plomo y se elaboraban vertiendo plomo hirviendo en la cavidad que había en los bajos relieves (en negativo) de los dos apóstoles... Dentro de esta masa de plomo fundido, se colocaban los dos extremos de los hilos que envolvían el documento. Este sello o bula (de «hervir» el plomo) era el testigo más fidedigno de la autenticidad del privilegio pontificio.

También se figuraban san Pedro y san Pablo juntos en medallas conmemorativas como la presente, del siglo XVII: en el recto se encuentran las figuras de Jesús y María con la escalera Santa. Y en el reverso el apostolado de san Pedro (con la barba pequeña) y san Pablo con la barba más grande, con las cuatro puertas Santas de las cuatro basílicas mayores romanas.

J.M. Martí i Bonet

ENTREVISTA

▶ JUAN CARLOS ALAMEDA

Pelegrinar en la fe

L'organització d'un pelegrinatge suposa, entre d'altres tasques, triar un lloc que tingui quelcom d'emblemàtic per al cristià per tal d'arribar a tenir una experiència de Déu. Segons Mn. Juan Carlos Alameda, director del Secretariat diocesà de Pelegrinatges de Tenerife i membre de l'Equip Nacional de Santuaris i Pelegrinatges de la CEE, «cal llegir textos adequats per fer un pelegrinatge en la fe i que culminin en la vivència de l'Eucaristia».

Com s'ha de preparar un pelegrinatge?

Cal informar molt bé les persones que hi vulguin participar, perquè és increïble com la gent busca tenir una experiència de pelegrinatge:

sortir de casa, posar-se en camí cap a aquests llocs sagrats; busquen, no es cansen de buscar. Et trobes també que moltes persones s'acosten amb diferents motivacions: per anar de viatge, per cultura, a la recerca de silenci..., i resulta que Déu hi intervé, i descobreixen de nou la fe!

Quina tasca feu des del Secretariat?

El Secretariat diocesà de Pelegrinatges fa una acció pastoral que es concreta en l'assessorament a parròquies, escoles i religiosos a l'hora de fer un pelegrinatge o un viatge parroquial, perquè aquest tingui sempre el matís de la vivència de la fe. Aquest viatge parroquial ajuda a crear vincles d'amistat, de convivència que ajuden a fer comunitat i, sobretot, a conèixer més les persones amb les quals convivim cada dia. D'altra banda, vénen també persones que volen unir-se a grups parroquials, perquè així poden viure la seva fe durant les vacances. També assessorem professionals del turisme que, sovint, necessiten una orientació en aquest camp, ja que és un món que molts d'ells desconeixen.

Quina diferència veu entre viure la fe a les illes o a la península?

La primera és que sempre estem disposats a moure'ns: l'avió o el vaixell són a les illes com el taxi o el bus a la península. I la mobilitat és necessària! Quant a la vivència de la fe, a les illes ens trobem amb una fe viva i compromesa a les parròquies; la gent la viu com una cosa seva. Es viuen profundament els misteris de la fe i estan molt lligats a les tradicions dels pobles. Cal recordar que l'Església, des de fa cinc segles, pelegrina a Canàries de la mà de la Mare de Déu de la Candelera.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

Dimarts 26 de maig.—En els 50 anys de la convocatòria del Concili Vaticà II, taula rodona a la Universitat de Lleida, a les 19.30 h, «Un altre món és possible».

Dimecres 26 de maig.—A les 8 del vespre a Santa Teresina, conferència «Experiència mística i servei en la vida quotidiana», amb el P. Emilio Martínez, vicari general de l'ordre.

Dissabte 30 de maig.—Vetlla de Pentecosta dels moviments d'Apostolat Seglar als locals de la parròquia Santa Teresa Jornet. A les 6 de la tarda, xerrada de Mn. Xavier Navarro, «l'avui, què ens diu l'Esperit?». A les 7 missa amb la comunitat parroquial presidida pel Sr. Bisbe Joan Piris. A les 20 h treball en grups i posada en comú.

Dissabte 30 de maig.—Recés a la catedral, a les 16.15 h.

Del 28 al 30 de maig: 125 aniversari de l'Adoració Nocturna.—Dijous 28: Hora Santa a Sant Llorenç a les 19.00 h. Divendres 29: Hora Santa a les 17.30 h. Dissabte 30: a les 19.00 i a les 20.00 h, dues conferències al paranimf de La Mariana. A les 23.00 h Solemne «Vigília de espigas y acci3n de gracias».

Dissabte 30 de maig.—De les 16.00 a les 19.30 h, al Centre Cívic de les Borges Blanques, tarda de reflexió: «Com ser feliç en temps de crisi?». Dues taules rodones amb diàleg. Organitza la parròquia de les Borges Blanques. Ponents: Rafael Allepuz, professor de la UdL i president de Justícia i Pau, i Ramon Baró, president de Càritas del Lleida.

XXIVè Pelegrinatge diocesà a Lourdes.—Amb malalts i discapacitats, pels dies 26, 27, 28 i 29 de juny. Presidit pel Sr. Bisbe Joan Piris. Inscripcions al local de l'Hospitalitat, amb seu a l'Acadèmia Mariana de Lleida, tots els dimecres i dijous de 17.30 a les 20.00 h, fins al 12 de juny.

II Pelegrinatge a Terra Santa.—Organitzat per l'Agrupació llerdenca de Pessebristes. Tindrà lloc del 6 al 13 de juliol. Informacions i inscripcions al telèfon 678 952 833.

Pelegrinatge Jove a Terra Santa.—Organitzat pel Secretariat Interdiocesà de Joventut de Catalunya i Balears. Tindrà lloc del 16 al 24 de juliol. Informació i inscripcions: Delegació Diocesana de Joventut, al 669 904 051 o 934 121 551.

Pelegrinatge a Roma.—Per assistir el dia 11 d'octubre a la canonització de cinc beats, dos d'ells molt relacionats amb congregacions religioses de la nostra diòcesi, el P. Francesc Coll i Joana Pugal.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Noces presbiterals

El passat dissabte 9 de maig a La Mariana, vàrem festejar 21 preveres que compleixen enguany les noccs d'or, d'argent, de platí i, un d'ells, les noccs de brillant (75 anys). En l'Eucaristia, presidida pel bisbe diocesà, compartint la Paraula i el Pa, vam fer present a Aquell que és la font i el motiu de tantes fidelitats al llarg de la vida dels honorats preveres. Tots vàrem fer pinya, bisbe, preveres, famílies i fidels presents, units en l'agraïment a Déu i als germans honorats. Vàrem recordar també amb simpatia tots els com-

panyes que compartiren, en les diferents dates d'ordenacions, l'opció presbiteral.

Després de l'Eucaristia vàrem tenir una conferència d'un prevere lleidatà, Mn. Joan Esquerda Bifet, resident a Roma. Recordant el moment en què sant Pau utilitzà l'areòpag d'Atenes per presentar a Crist ressuscitat, Mn. Esquerda va citar una vintena dels nous i actuals areòpags, en els quals, preveres i batejats, estem cridats a ser testimonis. Un dinar de germanor va concloure la festa.

XLIII Jornada Mundial de les Comunicacions Socials

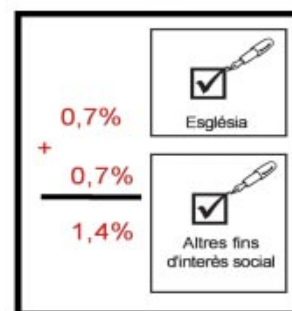
El lema d'aquesta jornada és: «Noves tecnologies, noves relacions. Promoure una cultura del respecte, del diàleg i de l'amistat». El Concili Vaticà II, en el decret «Inter Mirifica», va assenyalar per a tota l'Església els objectius de la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials: La formació de les consciències davant les responsabilitats que incumbeixen a cada individu, grup o societat, en la formació de l'opinió pública i en l'ús i desenvolupament dels mitjans de comunicació.

En el missatge del Papa Benet XVI podem llegir: «Es alentador ver surgir nuevas redes digitales que tratan de promover la solidaridad humana, la paz y la justicia, los derechos humanos, el respeto por la vida y el bien de la creación. Estas redes pueden facilitar formas de cooperación entre pueblos de diversos contextos geográficos y culturales, permitiéndoles profundizar en la humanidad común y en el sentido de responsabilidad para el bien de todos. Pero se ha de procurar que el mundo digital en el que se crean estas redes sea realmente accesible a todos.»

Cinc preguntes bàsiques sobre l'assignació fiscal a través del 0,7% de l'IRPF

- 1** Per què cal marcar la casella "Altres fins d'interès social"?
Perquè és un dret amb el qual atorgues el 0,7% dels teus impostos a projectes socials.
- 2** Puc marcar més d'una casella?
Sí. Des de l'any 2000 es poden marcar les caselles "Altres fins d'interès social" i la de l'"Església", no són excoents.
- 3** A què es destinen els diners assignats a "Altres fins d'interès social"?
A ajudar les persones més desfavorides del nostre entorn i del Tercer Món.
- 4** Em suposa un cost econòmic marcar aquestes caselles?
No. En absolut.
- 5** I si no marco cap casella?
La seva assignació tributària anirà als pressupostos generals de l'Estat.

EL SETRILL

Pujar al cel vol dir ressuscitar

N'hem sentit parlar de tota manera. No tot, però, és vàlid ni just. Parlo de l'Ascensió. Els millors pintors n'han fet quadres meravellosos. Ens han fet creure coses extraordinàries, que sols tenien com a base la imaginació dels artistes. I res més. Diguem-ho clarament: Parlar de l'Ascensió de Jesús és parlar de la seva Resurrecció. Els primers cristians varen utilitzar diferents llenguatges per expressar la riquesa de la Resurrecció. El llenguatge de l'exaltació és: «Jesús se'n pujà al cel, on seu a la

dreta del Pare». Ho diem també en el credo a les misses. Volia senzillament dir que Jesús ha ressuscitat.

De l'Ascensió de Jesús sols en parla Lluc dues vegades. En cap lloc del Nou Testament es parla de l'interval dels quaranta dies separant el descobriment del sepulcre obert i el final de les aparicions del Ressuscitat. I és que la Resurrecció, l'Ascensió i Pentecosta són un sol esdeveniment d'aquell mateix diumenge, primer dia de la setmana.

Quan Lluc ens parla de l'Ascensió, ens diu que «un núvol se l'endugué i el deixaren de veure». És una imatge molt bonica; ens recorda l'èxode, durant la marxa en el desert, on el núvol senyalava la presència de Déu, tot i fent-la invisible. Lluc ens vol indicar que Jesús ressuscitat, encara que sostret a la mirada dels deixebles, continua present entre nosaltres.

Josep Alexandre Baró

Director del Departament de Mitjans de Comunicació Social del bisbat de Lleida